

langs Øresund. Der bor ganske sikkert flere Hundrede Familier langs Øresundets Kyst, og de ville som sagt blive meget stærkt berørte i deres Erhverv, hvis disse Bestemmelser blive ophøjede til Lov. Det vil navnlig bidrage fra de Fredningsbestemmelser, som ere fastsatte i Konventionen. Efter disse er det nemlig kun tilladt at fange Rødspætter over 9 Tommer og efter 1897 over 9½ Tomme. Men nu forholder det sig saaledes efter Udsagn af Fiskerne her ved Øresundet, at der ikke vil blive mere end 12 pCt. af de Fisk, som de fange, der vil holde dette Maal. Resten, altsaa ca. 88 pCt. vil være Undermaalere, og dem have de ikke Lov til at bringe i Land eller til at benytte. De skulle altsaa kastes over Bord igen. Man vil forstaa, at naar en saa stor Del af Fangsten skal kastes over Bord og slet ikke maa føres i Land, vil det egentlig sige, at dette Fiskeri ophører. Hvor kun saa faa Procent kan benyttes, er det en Selvfølge, at det slet ikke kan betale sig at drive dette Fiskeri i Øresund. Det er derfor naturligt, at Øresundsfiskerne paa den danske Side følge denne Lovs Skæbne med bange Forventninger, fordi de som sagt trues med Ruin. For mange staa der saaledes, at naar de skulle opgive Rødspættefangsten, maa de opgibe en meget væsentlig Del af deres Næringsvej, og mange af dem se da ikke andet end Fatigvæsenet imøde. Nu er det ganske vist, at disse Fredningsbestemmelser ere satte ind, fordi man er bange for, at der skal drives et Rødfiskeri saaledes, at Fiskebestanden skal aftage meget stærkt eller maasse endogjaa helt forsvinde her i Øresund. Det er der naturligvis ingen, der kunde ønske stulde ste. Men det gøres gældende fra Fiskernes Side her ved Øresund, at det er en egen Slags Fisk, som lever her. Den Betænkning, som følger Lovforslaget, er meget udførlig, og den indeholder navnlig særdeles interessante Oplysninger om Rødspætternes Liv og Udvikling, men jeg har der savnet Oplysning om, hvorledes det forholder sig med Fiskene i Øresund; det har jeg ikke kunnet finde blandt de Oplysninger, Betænkningen ellers indeholder. Naar jeg henholder mig til, hvad Fiskere her ved Øresund sige, forekommer det mig, at de have stor Ret i deres Paastand, at den Fisk, som lever i Øresund, er en Rødspætte, som lever paa fladt Vand og kun opnaar en ringe Størrelse. De paastaa, at den er kønsmoden allerede ved en Størrelse af ca. 8 Tommer, og hvis det er Tilfældet, kan jeg ikke se, at det er rigtigt at træffe saa strenge Bestemmelser for Øresunds Bedkommende. Det er saaledes, at denne Lov af 5te April 1888, som omhandler

Fiskeriet og ogsaa har Fredningsbestemmelser, har hidtil ikke været overholdt i Øresundet. Fiskerikontrollen har hidtil set gennem Fingre med Fiskeriet i Øresund saaledes, at Øresundsfiskerne have haft Ret til at fiske ligesom hidtil, altsaa haft Ret til at bringe Fisk i Land, som ere betydelig under det Maal, som ellers er fastsat i Lov af 5. April 1888. Derfor kan man godt forstaa, at Øresundsfiskerne ikke ønske, at disse Bestemmelser skulle blive ophøjede til Lov. Det er jo Regeringens Hensigt, at denne Konvention mellem Danmark og Sverige skulde gaa meget hurtig gennem Rigsdagen for meget hurtig at blive ophøjet til Lov. Det vil være det høje Ting bekendt, at sidste Efteraar blev der her i Kjøbenhavn afholdt en Fiskerikongres, hvortil der var mødt ca. 200 Deltagere, som repræsenterede 3,000 Fiskere rundt omkring fra hele Vandet. Denne Kongres vedtog til Slutning en Resolution, og i denne bad man, om der ikke, ligesom der er nedsat en Kommission til at undersøge Landbosforholdene, maatte blive nedsat en lignende Kommission, for at undersøge Fiskeriforholdene her i vore Farvande, og navnlig ønskede man, at i denne Kommission maatte praktiske Mænd, altsaa navnlig vore Fiskere, faa Sæde, saaledes at de der kunde faa Anledning til at udtale deres Anskuelser. Thi nu staa det saaledes for Fiskerne, at hvis det forbydes dem at drive Fiskeri her i Øresund og mange andre af vore Farvande, ville de være ruinerede i økonomisk Henseende. De paastaa ogsaa, at disse Fredningsbestemmelser, som her ere foreslaaede, ikke ville have stor Værdi, ikke ville bidrage til at forøge Fiskebestanden, fordi de Fisk, som nu gaa gennem Øresund, vel ville kunne gaa fredlyst her, men naar de komme til andre Steder, hvor saadanne Fredningsbestemmelser ikke gælde, altsaa f. Eks. til Thyflands Kyster, ville de blive fangede. Vore Fiskere mene da, at det vil være urigtigt, at de skulle lade Fiskten passere rolig og uhindret, for at den kan gaa hen til andre Vandes Soterritorium og der blive fanget. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at det ikke maa ske saaledes, som den højtærede Regering har ønsket det, at denne Konvention inarest mulig maa passere gennem Rigsdagen, men jeg vil tillade mig at foreslaa, at den maa blive Genstand for en meget alvorlig Drøftelse, og jeg vil navnlig tillade mig at foreslaa, at der maa blive taget Hensyn til det Ønske, som disse meget talrige Fiskere udtalte paa deres Kongres i Efteraaret her i Kjøbenhavn, at der maa blive nedsat en Fiskerikommission, saa at alle disse Spørgsmaal vedrørende denne